

Vec C-175/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

14. apríl 2020

Vnútroštátny súd:

Administratīvā apgabaltiesa

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

11. marec 2020

Žalobkyňa a odvolateľka:

SIA SS

Žalovaná a odporkyňa v odvolacom konaní:

Valsts ieņēmumu dienests

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Žaloba o neplatnosť podaná proti rozhodnutiu žalovanej (daňová správa) – ktorým bola zamietnutá sťažnosť podaná žalobkyňou a ktorým bola potvrdená žiadosť o informácie zaslaná žalobkyni – na základe toho, že uvedené rozhodnutie je v rozpore s ustanoveniami nariadenia (EÚ) 2016/679 (všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ďalej len „GDPR“).

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Vnútroštátny súd na základe článku 267 ZFEÚ žiada o výklad viacerých ustanovení GDPR a v prvom rade sa pýta na možnosť uplatniť požiadavky stanovené v uvedenom nariadení, najmä v jeho článku 5 ods. 1, na žiadosť o informácie vydanú daňovou správou; v druhom rade na existenciu legitímneho cieľa, ktorý by mohol odôvodniť žiadosť o údaje v neobmedzenom množstve a na neobmedzenú dobu bez uvedenia účelu spracúvania takých údajov, ktorá sa týka nešpecifikovanej skupiny dotknutých osôb, a v treťom rade na kritériá, ktoré umožňujú určiť, či daňová správa, ktorá vystupuje ako prevádzkovateľ, zaručuje súlad spracúvania údajov s požiadavkami stanovenými v uvedenom nariadení, najmä pokiaľ ide o legitimitu spracúvania údajov, jeho príležitostný charakter, jeho ciele, jeho rozsah a jeho formu.

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa požiadavky stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov vykladať v tom zmysle, že žiadosť o informácie vydaná daňovou správou, o akú ide v prejednávanej veci, ktorou sa žiada o poskytnutie informácií, ktoré obsahujú značné množstvo osobných údajov, musí spĺňať požiadavky stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov (najmä v jeho článku 5 ods. 1)?
2. Majú sa požiadavky stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov vykladať v tom zmysle, že daňová správa sa môže odchýliť od článku 5 ods. 1 uvedeného nariadenia, aj keď právna úprava platná v Lotyšskej republike nepriznáva daňovej správe takú právomoc?
3. Možno sa pri výklade požiadaviek stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov domnievať, že existuje legitímny cieľ, ktorý odôvodňuje povinnosť uloženú prostredníctvom žiadosti o informácie, o akú ide v prejednávanej veci, poskytovať všetky vyžiadané údaje v neobmedzenom množstve a na neobmedzenú dobu, pričom nie je stanovený termín, do ktorého sa má uvedená žiadosť o informácie plniť?

4. Možno sa pri výklade požiadaviek stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov domnievať, že existuje legitímny cieľ, ktorý odôvodňuje povinnosť uloženú prostredníctvom žiadosti o informácie, o akú ide v prejednávanej veci, poskytovať všetky vyžiadané údaje, aj keď v žiadosti o informácie nie je uvedený (alebo je neúplne uvedený) účel poskytovania týchto informácií?
5. Možno sa pri výklade požiadaviek stanovených vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov domnievať, že existuje legitímny cieľ, ktorý odôvodňuje povinnosť uloženú prostredníctvom žiadosti o informácie, o akú ide v prejednávanej veci, poskytovať všetky vyžiadané údaje, aj keď v praxi sa to týka úplne všetkých dotknutých osôb, ktoré uverejnili inzeráty v časti portálu nazvanej „Osobné autá“?
6. Aké kritériá sa majú uplatniť pri overovaní, či daňová správa, ktorá vystupuje ako prevádzkovateľ, náležite zaručuje, aby spracúvanie údajov (a to aj vrátane získavania informácií) bolo v súlade s požiadavkami stanovenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov?
7. Aké kritériá sa majú uplatniť pri overovaní, či žiadosť o informácie, o akú ide v prejednávanej veci, je náležite odôvodnená a má príležitostný charakter?
8. Aké kritériá sa majú uplatniť pri overovaní, či sa spracúvanie osobných údajov vykonáva v nevyhnutnom rozsahu a spôsobom, ktorý je zlučiteľný s požiadavkami stanovenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov?
9. Aké kritériá sa majú uplatniť pri overovaní, či daňová správa, ktorá vystupuje ako prevádzkovateľ, zaručuje súlad spracúvania údajov s požiadavkami stanovenými v článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (proaktívna zodpovednosť)?

Uvádzané predpisy práva Únie

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES: odôvodnenia 1 a 31, článok 5 (zásady spracúvania osobných údajov), článok 6 (zákonnosť spracúvania) a článok 23 (obmedzenia) ods. 1 písm. e).

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Likums „Par nodokļiem un nodevām“ (zákon o daniach a poplatkoch): § 15 ods. 6 (v znení účinnom v čase vydania žiadosti o informácie).

Fizisko personu datu apstrādes likums (zákon o spracúvaní osobných údajov):
§ 25 ods. 1.

Judikatúra Súdneho dvora

Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo 16. januára 2019, Deutsche Post (C-496/17, EU:C:2019:26, bod 53).

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Dňa 28. augusta 2018 riaditeľ Nodokļu kontroles pārvalde (úrad daňovej kontroly), ktorý je súčasťou Valsts ieņēmumu dienests (štátna daňová správa, ďalej len „VID“), zaslal žalobkyni žiadosť o informácie, v ktorej ju na základe § 15 ods. 6 zákona o daniach a poplatkoch vyzval, aby obnovila prístup VID k informáciám o telefónnych číslach inzerentov a identifikačných číslach vozidiel, ktoré boli uvedené v inzerátoch uverejnených na portáli www.ss.com, ktorý spravuje žalobkyňa, a aby do 3. septembra 2018 poskytla informácie o inzerátoch uverejnených v časti uvedeného portálu nazvanej „Osobné autá“ počas obdobia od 14. júla do 31. augusta 2018. Žalobkyňa bola požiadaná, aby poskytla tieto informácie elektronicky vo formáte, v ktorom možno filtrovať a vyberať údaje. Tiež bola požiadaná, aby súbor zahŕňal nasledujúce informácie: prepojenie na inzerát, znenie inzerátu, značka vozidla, model, identifikačné číslo vozidla, cena a telefónne čísla predávajúceho. V prípade, ak by nebolo možné obnoviť tento prístup, žalobkyňa bola požiadaná, aby uviedla dôvod, a bola požiadaná, aby poskytla spomenuté informácie v súvislosti s inzerátmi uverejnenými v predchádzajúcom mesiaci vždy do tretieho dňa v mesiaci.
- 2 Žalobkyňa predložila vtedajšiemu generálnemu riaditeľovi VID sťažnosť, ktorou napadla uvedenú žiadosť o informácie. Podľa žalobkyne rozsah žiadosti o informácie nie je odôvodnený zákonom (ktorý nestanovuje množstvo informácií, ktoré sa majú poskytovať) a nie je v súlade so zásadou proporcionality, ani so zásadou minimalizácie spracúvania osobných údajov, ktoré sú stanovené v GDPR a ktoré VID ako prevádzkovateľ musí dodržiavať, keďže vyžiadané informácie sú osobnými údajmi. V žiadosti o informácie pritom nie je špecifikovaná konkrétna skupina dotknutých osôb, účel alebo rozsah zamýšľaného spracúvania ani doba, počas ktorej bude trvať povinnosť [poskytovať informácie].
- 3 VID rozhodnutím z 30. októbra 2018 (ďalej len „rozhodnutie“) zamietla uvedenú sťažnosť a potvrdila žiadosť o informácie.
- 4 V odôvodnení rozhodnutia sa v podstate uvádza, že daňová správa pri spracúvaní týchto údajov plní úlohy a vykonáva právomoci, ktoré jej priznáva zákon. Daňová správa konkrétne zodpovedá za výber a kontrolu daní, poplatkov a iných odvodov a zo zákona je povinná v rámci týchto úloh dohliadať na ekonomické a finančné činnosti fyzických a právnických osôb s cieľom zaručiť, aby sa uvedené platby uhradili do štátnej pokladnice a do rozpočtu Únie. Správny výber dani

zodpovedá verejnému záujmu. Na plnenie týchto úloh zákon priznáva úradníkom VID právomoc získavať dokumenty a informácie potrebné na evidovanie a zaznamenávanie zdaniteľných transakcií alebo na výkon kontroly daní a poplatkov. Podľa § 15 ods. 6 zákona o daniach a poplatkoch (v znení účinnom v čase vydania žiadosti o informácie) sú poskytovatelia služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov na internete konkrétne povinní poskytovať na žiadosť štátnej daňovej správy informácie, ktoré majú k dispozícii, o zdaniteľných osobách, ktoré uverejnili inzeráty pomocou uvedených služieb, a o inzerátoch, ktoré uverejnili. § 25 ods. 1 zákona o spracúvaní osobných údajov zasa stanovuje, že spracúvanie takých údajov je dovolené, ak existuje aspoň jeden z dôvodov uvedených v článku 6 ods. 1 GDPR. Ustanovenia článku 6 ods. 2 a 3 nariadenia, ktoré sa týkajú spracúvania údajov na účely splnenia zákonnej povinnosti prevádzkovateľa, úlohy realizovanej týmto prevádzkovateľom vo verejnom záujme alebo na to, aby tento prevádzkovateľ mohol vykonávať verejnú moc, ktorú mu zveruje zákon, sú spresnené v normatívnych aktoch týkajúcich sa príslušnej oblasti. Dôverné informácie, ktoré má k dispozícii žalovaná, sú navyše chránené zákonom, najmä zákazom šíriť tieto informácie, ktorý platí pre zamestnancov daňovej správy.

- 5 Žalobkyňa podala na Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd, Lotyšsko) žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu, v ktorej tvrdila, že v odôvodnení rozhodnutia tiež nie je uvedený konkrétny účel spracúvania údajov ani množstvo údajov, ktoré je na tento účel potrebné. Žalobkyňa sa preto domnieva, že uvedené rozhodnutie porušuje zásady spracúvania osobných údajov stanovené v článku 5 GDPR, ktoré žalovaná ako prevádzkovateľ mala dodržať, teda uviesť jasne vymedzené kritériá, podľa ktorých sa majú vyberať vyžiadané informácie v súvislosti s určitou skupinou identifikovateľných osôb.
- 6 Administratīvā rajona tiesa (okresný správny súd) rozsudkom z 21. mája 2019 zamietol uvedenú žalobu, lebo v podstate považoval za dôvodnú argumentáciu uvedenú žalovanou, podľa ktorej nemožno uložiť nijaké obmedzenie týkajúce sa množstva informácií v súvislosti s ktoroukoľvek osobou, ku ktorým môže mať prístup daňová správa, pokiaľ sa nekonštatuje, že predmetné informácie nezodpovedajú cieľom správy daní. Podľa uvedeného súdu v tejto súvislosti neexistujú pochybnosti, keďže vyžiadané informácie sú potrebné na identifikáciu neohlásených ekonomických činností a ustanovenia GDPR sa uplatňujú len na žalobkyňu ako poskytovateľa služieb, ale nie na VID.
- 7 Žalobkyňa podala na vnútroštátnom súde odvolanie proti uvedenému rozsudku, pričom zopakovala tvrdenia uvedené tak v pôvodnej sťažnosti, ako aj v žalobe podanej v prvom stupni, ktoré sa týkali povinnosti žalovanej uviesť svoje úvahy o užitočnosti množstva vyžiadaných informácií a dodržiavať zásadu proporcionality, keďže podľa jej názoru sa má žalovaná v kontexte uvedenej žiadosti o informácie tiež považovať za prevádzkovateľa, a preto musí spĺňať požiadavky stanovené v nariadení. Podľa žalobkyne GDPR nestanovuje výnimky, na základe ktorých je vnútroštátny orgán verejnej správy oslobodený od

povinnosti spĺňať požiadavky stanovené v tomto nariadení a môže spracúvať osobné údaje podľa svojej voľnej úvahy.

- 8 Žalobkyňa požiadala vnútroštátny súd, aby položil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu ustanovení GDPR.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 9 Žalobkyňa sa domnieva, že v prejednávacom prípade sa uplatní GDPR, keďže – pokiaľ ide o osobné údaje získané prostredníctvom žiadosti o informácie – treba vychádzať z toho, že žalovaná je prevádzkovateľom v zmysle uvedeného nariadenia, a preto musí spĺňať požiadavky, ktoré sú v ňom stanovené. Podľa žalobkyne však žalovaná vydaním žiadosti o informácie porušila zásadu proporcionality, keďže vyžaduje, aby sa jej každý mesiac poskytovalo značné množstvo údajov týkajúcich sa neobmedzeného množstva inzerátov, pričom neuviedla konkrétnych daňovníkov, proti ktorým bola začatá daňová kontrola. Tvrdí, že v žiadosti o informácie sa neuvádza, ako dlho bude trvať povinnosť poskytovať žalovanej informácie spomenuté v uvedenej žiadosti, ktorá je uložená žalobkyňi. Domnieva sa teda, že žalovaná porušila zásady spracúvania osobných údajov uvedené v článku 5 GDPR (zákonnosť, spravodlivosť a transparentnosť). Poznomenáva, že ani v žiadosti o informácie, ani v odôvodnení rozhodnutia nie je uvedený konkrétny rámec (účel), ktorého súčasťou je spracúvanie informácií, ktoré chce vykonávať žalovaná, ani nevyhnutný objem informácií (minimalizácia údajov). Podľa jej názoru musí správny orgán v žiadosti o informácie uviesť jasne vymedzené kritériá, podľa ktorých sa majú vyberať informácie vyžiadané uvedeným orgánom v súvislosti s určitou skupinou identifikovateľných osôb.
- 10 Žalovaná tvrdí – pričom sa opiera o úvahy opísané v bode 4 tohto zhrnutia –, že požiadavky stanovené v právnych predpisoch Únie nemôžu mať vplyv na obsah napadnutého rozhodnutia.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 11 Spor sa týka uplatniteľných ustanovení a ich výkladu, ako aj otázky, či právne odôvodnenie uvedené v žiadosti VID o informácie a v odôvodnení rozhodnutia odôvodňujú povinnosť, ktorá bola žalobkyňi uložená napadnutým správnym aktom.
- 12 Dňa 23. novembra 2016 boli do § 15 zákona o daniach a poplatkoch zavedené zmeny, ktoré nadobudli účinnosť 1. januára 2017 a ktorými bol do tohto paragrafu doplnený odsek 6.
- 13 Napadnutý správny akt je založený na § 15 ods. 6 zákona o daniach a poplatkoch (v znení účinnom v čase vydania žiadosti o informácie), ktorý stanovoval, že poskytovatelia služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov na internete sú povinní poskytovať na žiadosť štátnej daňovej správy informácie, ktoré majú

k dispozícii, o zdaniteľných osobách, ktoré uverejnili inzeráty pomocou uvedených služieb, a o inzerátoch, ktoré uverejnili.

- 14 Z dôvodovej správy týkajúcej sa vyššie uvedenej novely zákona možno vyvodiť, že boli zohľadnené okrem iného úvahy týkajúce sa proporcionality z hľadiska právnej úpravy v oblasti ochrany údajov. V dôvodovej správe sa uvádza, že na to, aby VID mohla identifikovať neohlásené ekonomické činnosti na internete, je potrebné uložiť okrem iného poskytovateľom služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov povinnosť poskytovať daňovej správe údaje o ekonomických činnostiach iných zdaniteľných osôb, ktoré majú títo poskytovatelia k dispozícii alebo ktoré uchovávajú. Právna úprava, ktorá priznáva VID právomoc vyžiadať uvedené informácie, je tiež primeraná z hľadiska právnych predpisov o ochrane údajov. Základné práva a slobody fyzických osôb a najmä právo na rešpektovanie súkromného života sú chránené – pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov – prostredníctvom Fizisko personu datu aizsardzības likums (zákon o ochrane osobných údajov fyzických osôb). Toto právo vyplýva z článku 96 Latvias Republikas Satversme (Ústava Lotyšskej republiky), ktorý stanovuje, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného života, obydlia a korešpondencie. Článok 116 ústavy zasa stanovuje, že toto právo možno obmedziť v prípadoch stanovených zákonom s cieľom chrániť práva tretích osôb, demokratické politické zriadenie a verejnú bezpečnosť, blahobyt a morálku. Právna úprava obsiahnutá v návrhu zákona sleduje legitímny cieľ, ktorým je podpora blahobytu spoločnosti. Boj proti daňovým únikom zvyšuje príjmy verejných financií a zlepšuje podnikateľské prostredie. VID navyše pri vyžadovaní informácií od subjektov uvedených v návrhu zákona môže získavať informácie, ktoré spravidla – vzhľadom na zásady digitálnej ekonomiky (napríklad niektoré subjekty uchovávajú v digitálnej forme informácie o obchodovaní iných zdaniteľných osôb na internete alebo o sumách prijatých pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb v digitálnom priestore) – nemožno získať inými menej obmedzujúcimi prostriedkami. Okrem toho množstvo informácií, ktoré VID získa, neprekročí rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie legitímneho cieľa. Od... poskytovateľov služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov na internete sa budú získavať informácie, ktoré sú nevyhnutné na identifikáciu hospodárskeho subjektu... a obsahujú údaje súvisiace s ekonomickou činnosťou zdaniteľných osôb, a nie so súkromným životom. Vzhľadom na vyššie uvedené bude prospech, ktorý získa spoločnosť, väčší než obmedzenie práv osôb, a preto je právna úprava obsiahnutá v návrhu zákona primeraná.
- 15 [V súčasnom znení, účinnom] v čase vydania rozhodnutia o podaní návrhu na začatie prejudiciálneho konania, § 15 ods. 6 uvedeného zákona stanovuje, že poskytovatelia služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov na internete sú povinní poskytovať na žiadosť štátnej daňovej správy informácie, ktoré majú k dispozícii, týkajúce sa uverejnených inzerátov a osôb, ktoré ich uverejnili (inzerentov). Opravný prostriedok alebo žaloba podané proti žiadosti štátnej daňovej správy o informácie nemajú odkladný účinok.

- 16 V súčasnosti teda v tomto ustanovení už nie je identifikovaná konkrétna skupina osôb, teda nie je v ňom stanovené, že poskytovatelia služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov na internete musia poskytovať informácie o *zdaniteľných osobách*, ktoré uverejnili inzeráty pomocou uvedených služieb, a o inzerátoch, ktoré uverejnili.
- 17 V prejednávanej veci je nesporné, že plnenie žiadosti o informácie VID je nerozlučne spojené so spracúvaním osobných údajov.
- 18 Tiež je nesporné, že VID má právomoc získavať údaje, ktoré majú k dispozícii poskytovatelia služieb týkajúcich sa uverejňovania inzerátov na internete, ktoré sú nevyhnutné na uskutočňovanie určitých opatrení týkajúcich sa správy daní. Žalobkyňa súhlasí s poskytovaním nevyhnutných informácií daňovej správe, pokiaľ bude žiadosť vyhotovená v súlade s požiadavkami stanovenými v GDPR.
- 19 Predmetom sporu teda je, do akej miery môže VID vyžadovať informácie a či množstvo vyžiadaných informácií môže byť neobmedzené. Okrem toho zo žiadosti o informácie, o ktorú ide v prejednávanej veci, vyplýva, že všetky informácie sa musia poskytnúť vždy do tretieho dňa v mesiaci, pričom nie je stanovený termín, do ktorého sa má táto povinnosť plniť.
- 20 Predmetom sporu je tiež otázka, aký druh informácií musí byť zahrnutý v žiadosti o informácie, vzhľadom na to, že prax orgánov, ktorá vyžaduje spracúvanie osobných údajov v zmysle článku 4 bodu 2 GDPR, musí dodržiavať pravidlá Únie o ochrane týchto údajov (pozri rozsudok Súdneho dvora zo 16. januára 2019, Deutsche Post, C-496/17, EU:C:2019:26, bod 53).
- 21 § 15 ods. 6 zákona o daniach a poplatkoch nestanovuje obsah žiadosti o informácie. VID tvrdí, že potrebuje všetky informácie o všetkých dotknutých osobách. Daňová správa chce v podstate vykonávať sústavné a vyčerpávajúce kontroly s cieľom určiť, či sa uskutočnili skryté transakcie, či sa vykonávala neohlásená podnikateľská činnosť a či je potrebné prijať konkrétne opatrenia týkajúce sa správy daní.
- 22 Z dôvodovej správy týkajúcej sa vyššie uvedenej novely zákona možno vyvodiť, že už bola posúdená proporcionalita z hľadiska pravidiel o ochrane údajov; badať však rozpory, pokiaľ ide o požiadavky vyplývajúce z GDPR.
- 23 Otázky týkajúce sa výkladu ustanovení GDPR v kontexte prejednávaného sporu neboli podrobne rozobraté. Je nesporné, že spracúvanie informácií, ktorých sa týka žiadosť o informácie, môže ovplyvniť základné práva širokej skupiny osôb (vzhľadom na to, že dotknuté osoby nie sú identifikované v žiadosti o informácie), a preto sa spracúvanie predmetných údajov nemôže vykonávať bez splnenia požiadaviek stanovených v GDPR. Pokiaľ ide o žiadosť o informácie, o ktorú ide v prejednávanej veci, treba poznamenať, že nie je dostatočne odôvodnená, aj keď to určitým spôsobom kompenzuje odôvodnenie rozhodnutia. Nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že takú žiadosť o informácie možno považovať za náležité odôvodnenú a príležitostnú a že táto žiadosť sa netýka všetkých

informácií zahrnutých v rubrike „Osobné autá“, keďže daňová správa chce v podstate vykonávať sústavnú a vyčerpávajúcu kontrolu.

- 24 Vnútroštátny súd má pochybnosti o tom, či sa možno domnievať, že spracúvanie osobných údajov, ktoré chce vykonávať VID, je v súlade s platnými pravidlami ochrany údajov podľa účelov spracúvania v zmysle odôvodnenia 31 GDPR.
- 25 V rámci rozhodovania prejednávaneho sporu vo veci správneho súdnictva je potrebné určiť, či sa spracúvanie osobných údajov uskutočňuje transparentne vo vzťahu k dotknutým osobám, či informácie obsiahnuté v žiadosti o informácie boli vyžiadané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a či sa spracúvanie osobných údajov uskutočňuje len v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný pre plnenie úloh VID (minimalizácia údajov), v zmysle článku 5 ods. 1 GDPR.
- 26 Na overenie spomenutých skutočností je potrebné správne vyložiť požiadavky stanovené v GDPR vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu. Normatívne akty neobsahujú konkrétne vymedzené kritériá, podľa ktorých by sa dalo posúdiť, či prevádzkovateľ náležite zaručuje dodržiavanie článku 5 ods. 1 GDPR (proaktívna zodpovednosť). Lotyšská právna úprava neobsahuje konkrétnejšie vymedzené kritériá týkajúce sa problematiky uplatňovania ustanovení GDPR, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, ako je spracúvanie, o ktoré ide v prejednávanej veci. Preto je potrebné určiť kritériá, podľa ktorých sa má posúdiť, či žiadosť o informácie, ktorú vyhotovila VID, rešpektuje podstatu základných práv a slobôd a či predmetnú žiadosť o informácie možno považovať za nevyhnutnú a primeranú v demokratickej spoločnosti s cieľom zaistiť dôležité ciele verejného záujmu Únie a Lotyšska v daňovej a rozpočtovej oblasti.
- 27 Je potrebné vziať do úvahy, že v predmetnej žiadosti o informácie nie je spomenuté nijaké „určité zisťovanie“, ktoré vykonáva VID, v zmysle ustanovení nariadenia.
- 28 V spomenutej žiadosti o informácie sa nežiadajú informácie o konkrétnych osobách, ale o všetkých dotknutých osobách, ktoré uverejnili inzeráty v časti portálu nazvanej „Osobné autá“; okrem toho sa žiada, aby sa uvedené informácie poskytli vždy do tretieho dňa v mesiaci (to znamená, že žalobkyňa musí poskytnúť VID všetky informácie o inzerátoch uverejnených v predchádzajúcom mesiaci).
- 29 Vzhľadom na vyššie uvedené má vnútroštátny súd pochybnosti o tom, či sa možno domnievať, že tento postup vnútroštátneho orgánu verejnej správy je v súlade s požiadavkami stanovenými v GDPR.
- 30 Pri rozhodovaní o tom, či bolo potrebné položiť Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálne otázky, vnútroštátny súd vzal do úvahy:
 1. jestvujúce pochybnosti o správnom výklade GDPR;

2. význam správneho výkladu právnej úpravy Európskej únie pre jednotné uplatňovanie predpisov v členských štátoch;
3. neexistenciu konkrétne vymedzených kritérií, podľa ktorých by sa dalo posúdiť, či prevádzkovateľ náležite zaručil súlad spracúvania údajov (a to aj vrátane získavania informácií) s požiadavkami stanovenými v nariadení;
4. rozhodujúci význam výkladu Súdneho dvora Európskej únie pre správne a spravodlivé vyriešenie sporu vo veci správneho súdnictva, ktorý vnútroštátny súd prejednáva.

PRACOVNÝ DOKUMENT